

Publicerad 2012-09-11 06:42 av desert star

This is not a poem about Laura Palmer

torka lilla tåren

tills det raka står kvar

idag ska jag inte assimilera

aversioner driver mig

mina armar lyder ibland

monotont lyder de mig

vänsterarmen vill ge upp

men det tänker jag inte låta den göra

tänker på Laura Palmer

fastän jag inte vill tänka på henne

satsmelodier känns betryggande

melodier över huvudtaget

över huvud (taget)

kommatecken som driver mig framåt

man ringar in tiden

ackumulerar den

K säger att tiden är elastisk

jag vill tänka på den som en serpentin

men hur?

jag läser tvångsmässigt

vill springa till biblioteket

men tar spårvagnen

är rädd för hjärtslag

himlen är blå dock

jag tänker;

"Jag måste läsa annars dör jag"

och någon på spårvagnen säger till någon annan

"Men gör det NU då."

this simply cannot be, could not be, (please, please, please)

a coincidence

jag hittar en bok om en kvinna som har gett upp allt för sin mor

modern verkar ha lidit av en slags förlossningspsykos

och det jag fastnar för är två meningar:

"De ska bli lyckliga i det där huset, om han bara dricker lite mindre. Och hon bygger och bygger med sina om."

var är jag?

mitt jag är här, på biblioteket

hur vet man när ens jag har lämnat en?

allting försvinner, allting åldras med tiden

vi mäter tiden åt fel håll

det kan inte vara en rak linje

jag tror att det finns en ö

där jag kan vila i allt

men havet kommer alltid att vara närvarande

vindarna vänder allt

rumtid, rumstid, rum

urverket i mig

urverket i dig

[mekanismerna]

alltet mognar, förruttnar och dör

civilisationer reser sig

faller

ormen slingrar sig i paradiset

ormen ljuger

[ockult] [tarot]

pastoralt, digitalt, elektriskt

ej oförstört, men ej heller förstört

genomskinligt men inte ointressant

där där med att bli verklig

landa i sig själv

ibland vill jag det

ibland vill jag komma hem

men så vill jag ju vara ensam också

vara ensam

färger som inte lyser

musik som inte dånar

känner igen allting

men börjar tröttna på att klassificera allting

jag sliter och rycker i tiden

tills rummet går sönder

sen vill jag inte berätta mer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren desert star med Poeter.se id #37056 innehar upphovsrätten